

Գևորգ Էմին

Լորկայի երագը

Մի երագ տեսա ահավո~ր ու մո'ւթ,
Եվ ասում են, թե դա... իրական է.-
Մեկը մի ձեռքով կոկո~րդս էր սեղմում,
Մյուսով` փակած քիթ ու բերա'նքս.
Եվ երբ ես, մահվան վերջին օրհասում,
Խռիտում էի մի կերպ`
Նա շուտ էր գալիս
Եվ քնծիծրղո'վ բոլորին ասում.

-Դեռ պոետ է'լ է-
ՄԻ սրա'ն նայեք
Ու սրա ձայնի~ն-
Ներդաշնակության ո'չ մի գգացում,
Մեղեդայնությո~ւն
Եվ կամ քնքշությո~ւն,-

Ի~նչ հանգստություն,,,

ԼՈՐԿԱՅԻ ՎԵՐՋԻՆ ԽՈՍՔԸ
ԴԱՀԻՃՆԵՐԻՆ

Հայրենիքը լոկ հողն ու ջուրը չէ,
Ոչ էլ, Իսպա'նիա, քո ճա'ռն ու Հի'մնը,

Հրաժարվո՞ւմ եմ ես քեզ Մայր կոչել.
Թե դու բռնության հոմանուհի՞ն ես...

Հրաժարվո՞ւմ եմ Կայսրին մատուցել,
Ա՛յն, ինչ Երկքի՛նն ու Աստծունն է.-
Գերադասում եմ անդարձ մոռացվե՛լ,
Քան լինել հանճա՛ր, որ ... ձեռնասո՞ւն է...

Հրաժարվո՞ւմ եմ նվե՛ր ընդունել,-
Նենգ Դանայացու նվերն ամո՛թ է.
Հրաժարվո՞ւմ եմ ուժի դեմ լռե՛լ.-
Թե դուք՝ Ֆռա՛նկո,
Ես՝ Դոն Կիխո՞տն եմ:

Հրաժարվո՞ւմ եմ Ձեզ հետ լուրջ վիճե՛լ,
Թե Ձեր կռվանքը քենն ու նախա՛նձն է.
Հրաժարվո՞ւմ եմ ոհմակով շրջե՛լ,-
Ես գայլ չե՛մ ծնվել,
Մարդը՝ միշտ ա՛նձ է:

Հրաժարվո՞ւմ եմ գրե՛լ ու խոսել՝
Բառից քամե՛լ են ճշմարտությունը.
Հրաժարվո՞ւմ եմ Ձեր խոսքը լսել՝
Ձեզ լսե՛լն անգամ... մեղսակցությո՞ւն է:

Հրաժարվո՞ւմ եմ Ձեր դեմ մարտնչե՛լ,-
ՄԻ զե՛նք կա միայն՝
Այն էլ կեղտո՞տ է.
Հրաժարվո՞ւմ եմ մինչև իսկ.. շնչել՝
Թունավորվա՞ծ է մեր շնչած օդը...

Հրաժարվո՞ւմ եմ ա՛յն ժամանակից,

Որ թացը չորից անգո~ր է գատել,
Հրաժարվո~ւմ են իմ միա'կ կյանքից,
Թե... ապրելո~ւ են ինձ դատապարտել...

Օ~, բռնակալնե'ր, ինչքա~ն եք սիրում
Դուք բաստեղծին, երբ նա... աճյո~ւն է...
Ես վերջակե'տ են այս կյանքին դնում,
Որ չտեսնե~մ իմ փառքի... աճո`րդը: